

han figter til. Man kan jo ved enhver Lov, der har en bestemt Anvendelse, indenfor visse Grændser, let faae Noget ud, der kunde lyde, som om det var barokt, men det Exempel han anførte, synes mig ikke at bevise det, idet han sagde, at naar man vilde beskaffe Vogne, der bleve trukne af Heste, saa kunde Vogne, der bleve trukne af Dampmaskiner, ikke gaa fri (Broberg: Personbefordring). Na, men det Samme gjælder jo ogsaa om Jernbaner, og her er jo kun Tale om en Hesteskatt. Den Uret, som Sporvejselskaberne efter det ærede Medlems Mening skulde lide af Magistrat og Kommune, og som blev paataalt af ham, veed jeg egentlig ikke, hvilken Bægt man skal tillægge, og jeg skal ikke komme ind derpaa, idet det vel maa siges at være Betragninger, som ligge udenfor denne Sag. Jeg mener derfor at kunne forbigaa de Bemærkninger, der bleve gjorte herom. Det er kun disse faa Punkter, jeg vilde anføre, idet det ikke forekommer mig, at de Anker, som det ærede Medlem rettede imod Loven, egentlig kunne siges at holde Stik.

Broberg: Jeg har hørt det ærede Medlem med stor Opmærksomhed, men jeg maa tilstaa, at jeg har ikke følt mig overbevist ved noget af det, han har sagt. Med Hensyn til min Beregning har han gjort sig skyldig i en Feil, naar han mente, at jeg uden videre var gaaet ud fra, at Skatten paa det ny Terrain vilde blive ligesaa stor som paa det gamle. Jeg har netop af forskjellige Grunde, jeg ikke skal nævne her, trukket fra og kun beregnet en Forøgelse af 60 pCt. Tiden vil nok vise, om denne Beregning ikke er meget moderat. Jeg har dernæst i min Beregning taget Hensyn til Skattens Forøgelse med 2 Kr. Det er ikke Hæxeri, og det er heller ikke Hæxeri at tage Hensyn til, at den kan forøges til 30 Kr., saa lidt som det er Hæxeri at skaffe sig Underretning fra alle Sporvognselskaber i Kjøbenhavn om, hvor mange Heste de holde. Jeg har Oplysningerne liggende her, og hvis det kan interessere det ærede Medlem, saa staa de til hans Tjeneste. Derpaa har jeg baseret mine Beregninger og ikke gjort videre. Det har forresten glædet mig at høre en enkelt af det ærede Medlems Udtalelser. Det var Noget, jeg egentlig havde læst mig til mellem Vinierne i Motiverne; men jeg holder ikke af at omtale, hvad man læser paa den Maade. Det, som jeg har troet at læse mellem Vinierne og som jeg nu har faaet bekræftet af det ærede Medlem, er, at Kjøbenhavns Kommune gjerne vil have en Indtægt, hvormed man under alle Omstændigheder kunde dække det Tilskud, som man vil se sig tvungen til at give til Pleie-

Jødselsstiftelsen, og saa endda have et lille Overskud. Se, det var det, det ærede Medlem sagde, og det er det Samme, som jeg har læst mellem Vinierne. Det bidrager noget yderligere til at klare Sagen; thi det staaer fast, at den Merindtægt, som Kommunen vil have, vil den tage hos Hesteeierne, og det for noget helt Andet end det, der hidtil har været tænkt paa; hvad ogsaa er præciseret klart i Loven, nemlig af Personbefordringen. Det er altsaa et helt nyt System, man i saa Fald kommer ind paa; saa forlader man baade Luxus, Behagelighed og Fornøielse. Men til Trods for, at man forlader dette, har Kommunalbestyrelsen ikke desto mindre i sin Motivbering blandet baade Personbefordring og Luxus o. s. v. sammen. Det synes mig ikke rigtig, og paa den anden Side svækker det ogsaa Motivberingen i en overordentlig høj Grad. Jeg ser ikke, naar man vil beskaffe Personbefordringen, at der saa skulde være Noget i Veien for at gjøre en Sammenligning mellem den Personbefordring, der finder Sted ved Damp, og den, der finder Sted ved anden Drevkraft nemlig Heste. Det forstaaer jeg virkelig ikke. Det forekommer mig, at Sammenligningen er meget holdbar. Det er mig naturligtvis bekendt, at Kommunen ikke kan opkræve mere end 3 pCt. i Indkomstskatt, men det er dog ikke givet eller slaaet fast, at denne Procent ikke kan forøges, naar der virkelig viser sig Trang til Mere. Det ligger dog saa temmelig klart for, at ligesaa godt som man kan komme og forlange en hel ny Skat som denne paa Persontrafikken, saaledes kan man ogsaa komme og forlange en Forøgelse af de 3 Procent. Det var, hvad jeg væsentlig havde at sige, og jeg skal derfor ikke trække Tiden længere ud.

Fischer: Formaålet med det foreliggende Lovforslag er jo, som det klart fremgaar af Motiverne, dette, at bringe Balance i Jødsels- og Pleiestiftelsens Regnskab. Desværre har denne Stiftelse i længere Tid ikke været i Stand til at bestridde sine Udgifter dels ved Renter af de Kapitaler, Stiftelsen eier, dels ved de Tilskud, der fra Staten, Kommunen og det Classenske Fideikommiss ere ydede den til Hjælp for sit Formaalets Fremme. Man har stadig i de senere Aar maattet realisere af Stiftelsens Kapitaler for at dække Underbalancen, og i det nu løbende Aar er man naaet dertil, at det ikke længere har været sig tilstrækkeligt at realisere de Værdipapirer, kongelige og andre Obligationer, som Stiftelsen eiede, men at man har maattet gaa til at sælge den første Prioritets Obligation. Spørger man nu nærmere om, hvad